

der under appel til overlandvæsenskommissionen afgør alle spørgsmål vedrørende afløsningen, derunder fastsættelse af erstatningens størrelse. De i lov nr. 213 af 31. marts 1949 om landvæsensretter indeholdte regler om landvæsenskommissioners og overlandvæsenskommissioners sammensætning og forretningsgang m. m. kommer til anvendelse, således at landvæsenskommissionen og overlandvæsenskommissionen skal antage fiskerisagkyndig medhjælp, der skal deltage i behandlingen af sagen, men ikke deltager i afsigelsen af de pågældende kommissioners kendelser. Den sagkyndige medhjælps honorar fastsættes af kommissionen og henregnes til sagens omkostninger. Undtagne fra afløsningen er fiskerirettigheder, der grunder sig på lov, eller som helt eller delvis ejes af staten eller er under dens særlige administration.

Færdselsret og ret til landing af båd og redskab.

Stk. 5. Hvor retten til at drive fiskeri er adskilt fra den tilstødende grund, har den fiskeriberettigede adgang til at færdes på bredden, forsåvidt dette er nødvendigt for udøvelsen af fiskeriet eller tilsynet med fiskevandet. Lodsejerne kan dog til enhver tid forbyde færdsel i have og på gårdsplads, hvorhos al ved færdslen forvoldt skade bliver at erstatte. I mangel af mindelig overenskomst om erstatningens størrelse fastsættes denne af de i henhold til lov om mark- og vejfred af 25. marts 1872 udnævnte vurderingsmænd. Under udøvelsen af fiskeri har den fiskeriberettigede adgang til, hvor dette er nødvendigt, midlertidigt at lande sine både og sine redskaber på den tilstødende grund. Den fiskeriberettigede skal på begæring af lodsejerne kunne godtgøre sin ret til at udøve fiskeri.

Kunstigt anlagte damme m. v.

Stk. 6. Kunstigt anlagte damme (dambrug), uanset om de står i forbindelse med naturlige vande eller ej, og alle vande i enkeltmands eller et selskabs eje uden afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisk ikke kan passere det, er ikke undergivet de i denne lovs §§ 2—7, 12—13, 19, 21 og 25 indeholdte bestemmelser.

Andre kunstige ferske vande.

Stk. 7. Bestemmelserne i denne lovs §§ 16—18 er anvendelige på kanaler, grøfter, tørvegrave og lignende ved kunst frembragte ferske vande samt midlertidigt oversvømmede arealer, og lovens øvrige bestemmelser kan helt eller delvis af fiskeriministeren gøres anvendelige på sådanne vande, når disse har fiskerimæssig betydning.

Lovens anvendelighed på et vandområde.

Stk. 8. I tvivlstilfælde afgør fiskeriministeren, om de i denne lov indeholdte bestemmelser er helt eller delvis anvendelige på et fersk vand.

Inddragelse af dele af søterritoriet.

Stk. 9. Fiskeriministeren skal være bemyndiget til under denne lov at inddrage sådanne dele af søterritoriet, der ved deres naturlige beliggenhed, ved tilsanding, kunst eller på anden måde efter fiskeriministerens skøn enten er af en sådan beskaffenhed, at deres inddragelse under denne lov ville skabe betingelser for et i væsentlig grad forøget udbytte af fiskeriet, eller allerede er gået over til at være ferske vande med i alt væsentlig en bestand af ferskvandsfisk. Fiskeriretten i de inddragne områder tilfalder staten. Tilladelse til inddæmning, opfyldning m. m. kan uafhængig heraf meddeles som hidtil.

Stk. 10. Den almindelige adgang til fiskeri i fjorde og vige, der hidtil har været undergivet reglerne for saltvandsfiskeri, og som endnu ikke er inddraget i henhold til stk. 9, selvom området iøvrigt har ferskvandskarakter, berøres ikke af nærværende lov.